

זבחים דף ו

הלכות תמונה

פרק ראשון

יסודות הדינים; זבה ויולדת

א כל הממיר - לוקה על כל בהמה ובהמה שמייר, שנאמר: "לא יחליפנו ולא ימיר אתו" (ויקרא כו, ו)...
נמצאת אומר, שהיחיד שהמיר - הרי התמונה קדש, ואפלו המיר בשבת, ולוקה ארבעים; ואחד מן השתפין שהמיר, או מי שהמיר בקרבן מקרבנות הצבור, הואיל ויש לו בהם שתפות - הרי זה לוקה, ואין התמונה קדש.

תמורה
בקרוב
שותפים

...
ד המתכפר הוא שעושה תמונה, אבל לא המקדיש. כיצד? הקדיש בהמה שיתכפר בה חברו, כגון שהקדיש קרבנות נזיר שיתכפר בהם פלוני הנזיר - אותו הנזיר הוא שעושה בהן תמונה, אבל לא זה שהקדיש, לפי שאינן שלו.

ה היורש ממיר. הניח בהמה לשני בנים ומת - הרי זו קרבה, ואין ממירין בה, שהרי הן בה שתפין, והשתפין אין עושין תמונה, כמו שבארנו (ועיי, א).

הלכות ערכים וחרמים

פרק שביעי

פדיון הקדשות

ב כל הפודה קדשיו - מוסיף חמש. ואחד המקדיש עצמו או אשתו או היורש - מוסיפים חמש, כמו שבארנו (ועיי ד, ה). ואף החמש לא יהיה אלא מן המטלטלין. והחמש שמוסיף הרי הוא כהקדש עצמו, ודין אחד להן.

תוספת חומש
לפודה הקדש

...
ד קדשי מזבח שנפל בהן מים ונפדו - אם פדה המקדיש עצמו, מוסיף חמש כשאר ההקדשות. והמקדיש שפדה לעצמו הוא שמוסיף חמש, לא המתכפר בה שפדאה...

הלכות מעשה הקרבנות

פרק ארבעה עשר

כללי נדר ונדבה

יב ובמקום שסומכין שוחטין, ותכף לסמיכה שחיטה. ואם שחט במקום אחר או ששקה - שחיטתו כשרה. והסמיכה - שגרי מצוה היא; לפיכך, אם לא סמך - כפר, ואינה מעכבת, ואף על פי כן מעלין עליו כאלו לא כפר.

סמיכה
שיירי מצוה

הלכות מתסרי פפרה

פרק רביעי

כפרת המצורע

ב... ואחר שיתן הדם על הבוהנות, נוטל הכהן מלג השמן, וצק לתוף פפו שלחברו השמאלית. ואם צק לתוף פף עצמו - צא. וטובל אצבעו הימנית בשמן שבכפו, ומזה שבע פעמים כנגד בית קדש הקדשים; על כל הזיה - טבילת אצבע בשמן. ואם הזיה ולא כון כנגד בית קדש הקדשים - כשרות.

הזאה על
המצורע
מלוג השמן

ואחר כך יבוא אצל המצרע, ויתן מן השמן על מקום דם האשם בתנוף און ובהן יד ובהן רגל. והנותר מן השמן שבכפו - יתנונו על ראש המטהר. ואם לא נתן - לא כפר. ושאר הלג מתחלק לכהנים.